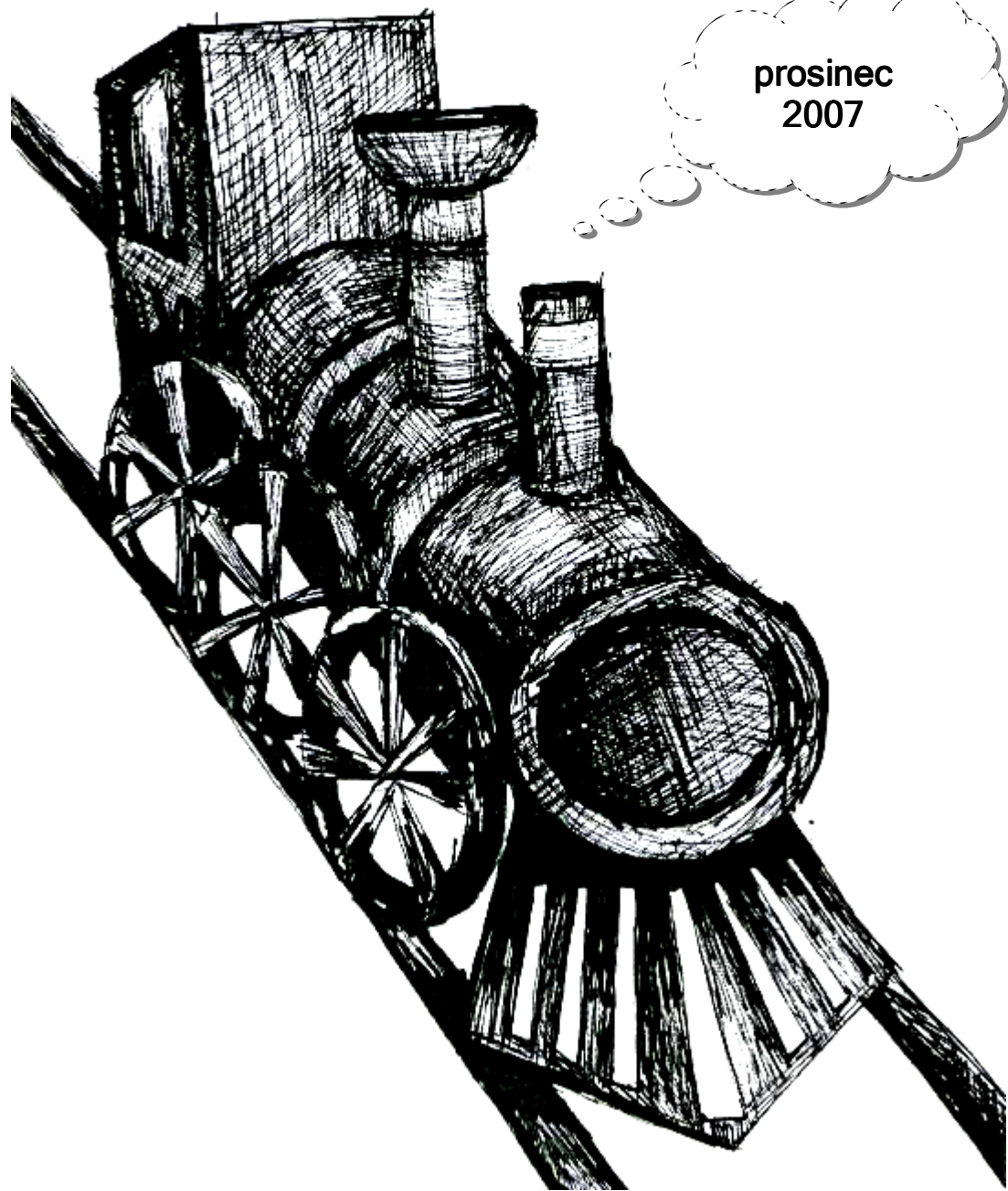


VAGÓNEK

prosinec
2007



Úvodní slovo

Nevím jak vy, ale mám rád každé roční období. Když píší těchto pár slov, ve Staré Vsi nad Ondřejnicí sněží a na dvoře fary stojí sněhulák. Mráz umí dobře zahřát! S mrazem souvisí odpojení vody ve vagónu – Anežky a nachystání na zimní provoz. Nebojte se, Středisko nejde spát jako medvěd v zimě, dveře jsou otevřeny pro každého! Každý člověk je zde vítán a má své místo u stolu. Rád bych se krátce zamyslel nad tímto místem setkávání. (myšlenky čerpány z *Moudrost života – Josef Veselý*)

Často sedáme ke stolu, abychom pracovali, abychom se nasýtli a nebo abychom se obrátili k sobě tváří tvář spojili pohledem a slovem, dechem i tepem srdce v jednotu společenství. Neděláme nic navíc. Sám Ježíš rád sedával u rodin, přátel a také s apoštoly probíral co a jak dělat, jak připravit setkání, návštěvu.

Stůl je jednou z mnoha věcí, které užíváme den co den, na jehož hřbetě (řečeno obrazně) štipáme dříví své různorodé činnosti. Přistupujeme k němu tak docela samozřejmě a zase odcházíme. On mlčí, protože je jednou z tolika neživých věcí, které jen slouží a mlčí.

A přece si ze své dlouhé historie vydobyl úctu něčeho posvátného. Vnutil lidem řád, který jim dává cítit, co se na stůl může klást a co ne. Uklizený stůl a uspořádaný jako by byl nositelem pořádku v celém pokoji. Víme, že řád je nosnou střelkou ve tvém životě.

A my tento řád cítíme jako nutný projev vděčnosti za tuto jeho službu. Podává nám chleb a jiné jídlo. Stává se usměrňovatelem rodinného ovzduší. U stolu se řeší různé problémy. Je svědkem tolika scén a tolika slov a

kdyby ožil a mohl vyprávět, co všechno bychom si z něj mohli přehrávat jako z magnetofonového pásku! Má do sebe něco svým tvarem, umístěním v prostoru a výtvarným zpracováním. Jsme u něj v bezpečí a opíráme se o něj.

Tento měsíc nás čeká jedno krásné zasednutí ke stolu. Je to stůl štedrovečerní. Rodinné setkání, atmosféra touhy a očekávání, tradice a zvyky dobarvující atmosféru setkání. Nejen tento stůl krásný jedenkrát za rok, ale každý liturgický stůl je posvátný. V prvních dobách z něj přijímali křesťané nejen pokrm pro tělo, ale i pro duši. A tato posvátnost mu zůstala. Říkáme, že přistupuji ke stolu Páně. Stůl se tedy stává oltářem, z něhož čerpáme svou duchovní sílu.

A na stole stává kytka, obraz té vnitřní pohody, jež svou vůní vyjadřuje pohodu srdcí sjednocených kolem stolu. Všechno nám neustále zevšedňuje. Různá znamení jsou odklizená ze všedního života (kříž, Boží muka apod.), ale všední věci života nás stále obklopují a budou provázet. Smyslům se často nastavují jen různé propagační plakáty. Ale je třeba neztratit ze zorného úhlu právě řeč věcí nejvšednějších, které nám vždycky připomínají nejzákladnější řád života a pokud si člověk zachová správný vztah k nim, jsou pomocníky i k řádu lásky a radosti.

Co jsme prožili a co nás čeká? Začátek listopadu byla pro vás připravena víkendovka „Na kolečkách za Pánem.“ Pro nezám se neuskutečnila. Škola partnerství sílí a roste na těle i duchu. Za animátory I se modlete, myslí to upřímně a těší se na práci ve farnostech. Animátoři III a IV - to uvidíme kolik ještě hoří vírou a láskou v Pána. Také jsme už začali připravovat Diecézní setkání roku 2008, prozradím, že bude v děkanátu Karviná.

Na co se můžeš těšit? Neboj, najdi odvahu a přijď rozšířit taneční dovednosti na Taneční víkend. Animátory II zvu na druhé setkání a všechny mladé na Duchovní obnovu v Adventu. Pozvání přijal o. Kamil Vícha a setkání nese téma Ducha svatého. Toto téma nám na celý roku dává papež Benedikt XVI Sk 1,8.

Ať Marie, žena která přijala Ducha svatého, Maria naše Matka, nás dobře provede dobou adventní. Připravme se s očekávajícím srdcem na oslavu Božího narození, na setkání u stolu, potažmo štedrovečerního, která jsou krásná a plná obdarování jeden druhého.

Vše dobré přeje, mnoho Božích milostí vyprošuje

o. Kamil

SVÁTOSTI

PŘÍTOMNOST KRISTA

O Ježíši Kristu s vírou vyznáváme, že po své smrti a vzkříšení vstoupil do Boží slávy, ale že je zároveň přítomen mezi námi. Jeho přítomnost můžeme zakoušet různými způsoby: v Božím slově (Jan 1,14), v modlitbě církve (Mt 18,20), v chudých, nemocných, vězněných (Mt 25,31-46), v jeho služebnících (Lk 10,16). Ale zejména je přítomen pod eucharistickými způsoby. V Nejsvětější svátosti oltářní je obsaženo opravdu, skutečně a podstatně tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista, s duší a božstvím, a tedy naprosto celý Kristus (srov. KKC 1373-1374).

Pokud jsi byl od malička vychováván ve víře, rodiče tě určitě velice brzo naučili, že před svatostánkem v kostele se pokleká a že při mši svaté, hlavně při proměňování, se nedělají žádné

lotroviny, protože Pán Ježíš je teď tady přítomný.

V minulém čísle Vagónku jsem se Ti snažil ukázat všechny texty, které mluví o ustanovení eucharistie. Nejsou na chlup stejné, ale všechny jednotně vypovídají Ježíšova slova: „Toto JE mé tělo. Toto JE má krev.“ To je základ naší křesťanské víry v Ježíšovu skutečnou přítomnost v eucharistii. A toto je zároveň místo, na které útočí všechny proudy, které Kristovu přítomnost odmítají. Ale o tom až v příštím díle, kdy nastíníme rozdíl mezi katolickým a evangelickým pohledem na eucharistii.

Nesmírně důležitým svěděním o tom, že Ježíš Kristus chce být opravdu přítomen mezi námi pod způsobou chleba a vína je Janova 6. kapitola: *Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm* (6,55-56). V řečtině je použito sloveno „žvýkat, přežvykovat, mít mezi zuby“. Kristus nemluví o proměněném chlebě jako o nějakém znamení nebo symbolu, ale zcela se s nimi ztotožňuje. Chléb a víno se při mši stávají Kristovým tělem a krví od okamžiku, kdy Kristus pronáší skrze kněze slova ustanovení a kdy je zvývána moc Ducha svatého.

V naší západní liturgii ministrant při proměňování vezme zvonek a zazvoní, abychom si všichni uvědomili, že se stává něco jedinečného. Doteď byl Kristus mezi námi, protože jsme se sešli v jeho jménu, doteď byl Kristus mezi námi skrze své slovo, ale nyní je uprostřed nás jedinečným způsobem v proměněném chlebě a víně.

Při pohledu zvenčí se nic nemění. Proměněný chléb vypadá jako chleba, chutná jako chleba, proměněné víno vypadá jako víno, chutná jako víno, a přesto vyznáváme, že se změnila podstata, odborně substance.

V substanci, tj. v podstatě, už to není chléb, ale Kristovo tělo, už to není víno, ale Kristova krev. Teologie tomu říká transsubstanciacce (přepodstatnění), jedna podstata se mění v druhou. Svätý Cyril napsal: „Netaž se, zda je to pravda, ale spíše s vírou přijmi slova Spasitele: on nelže, protože on sám je pravda.“

Církev se neustále snaží pochopit Ježíšovu přítomnost. Katolický teolog Johannes Metz říká, že v eucharistii je Kristova přítomnost *osobní a aktuální*. To první slovo chce říct, že Ježíš není přítomný jen jako např. květináč na okně, ale jako osoba, jako přítel. Když máš u sebe v pokoji květináč a přijde za tebou kamarád, kamarádka, jsou přítomni oba dva, květináč i kamarád. Ale jejich přítomnost je jiná. S kamarádem se prožívá, buduje vztah, s květináčem nikoliv. Stejně tak i Kristova přítomnost je přítomnost osoby, která nás miluje, která nám dává život, která chce s námi vejít do vztahu. Když budeš v kostele sledovat lidi, velice rychle rozpoznáš, když někdo bude pokleknutím před svatostánkem zdravít něco nebo někoho.

Přidavné jméno *aktuální* vystihuje základní biblickou myšlenku, že uprostřed liturgického slavení se připomínaná událost zpřítomňuje. Ti, kdo slaví, zakoušejí, že to, co se stalo v minulosti, děje se aktuálně tady a teď. Je to mnohem víc než pouhé vzpomínání nebo připomínka. V eucharistii jsme přímo u paty kříže, Kristus se svátostně z lásky vydává na smrt pro naši spásu tady a teď. Kristus je přítomný jako ten, kdo jedná.

Katolická víra říká, že „Kristova eucharistická přítomnost začíná ve chvíli proměňování a trvá, dokud existují eucharistické způsoby. Kristus je celý a celistvý přítomen v každé způsobě (chlebě i víně) a v každé její části: proto

lámání chleba nerozděluje Krista“ (KKC 1377).

Mimo mši svatou uctíváme eucharistií jako samotného Krista. Poklekáme, modlíme se před vystavenou Nejsvětější svátostí, s velkou úctou se připravujeme i na chvíli, kdy kněz nebo akolyta přináší svaté přijímání nemocným. To všechno jsou projevy naší živé víry v Kristovu skutečnou přítomnost v eucharistii.

o. Petr Smolek

Absolventi školy partnerství vpravují

Jak jste se dověděli o Škole Partnerství?

O Škole partnerství jsme se dověděli z plakátku ve vývěsce našeho kostela. Svěho přítele Jirku jsem musela trochu přemlouvat, protože se mu vůbec nechtělo. Nalákala jsem ho na to, že se podíváme na první setkání a pokud se mu to teda nebude vůbec líbit, tak tam příště nepůjdeme. No, dopadlo to tak, že jsme zůstali nejen na celý kurz, ale dokonce teď pomáháme s přípravou dalšího ročníku.

Jak jste ŠP prožívali?

Škola probíhá o víkendech, aby se mohli všichni zúčastnit. Byli jsme na všech víkendech a na každém bylo něco, co nás obohatilo. Cítili jsme se velmi dobře, protože lidé, kteří školu organizovali byli skvělí a vytvořila se i bezvadná parta mezi „žáky“, ačkoli se tam sešli lidé různého věku a různých profesí.

A co vám tato zkušenost dala?

Škola partnerství nám určitě pomohla ve vztahu. Některé problémy, které nás trápily se vyřešily tím, že jsem si o nich promluvil. Skvělé bylo to, že po každé

přednášce nám přednášející dali náměty k hovoru a my jsme si o nich ve dvojicích a potom i ve skupinkách povídali. Myslíme si, že po absolvování Školy partnerství je náš vztah pevnější a vyrovnanější.

A co říct na závěr?

Pokud máte možnost, určitě do toho jděte a Školu partnerství absolvujte, nejlépe těsně před svatbou, je to nezaplacená zkušenost. Poznáte se s partnerem z jiného úhlu a navíc budete ve skvělém společenství lidí, kteří vás mohou inspirovat.

Jirka a Natálka

PLESK aneb ze života VIP.

Milí a velevážení čtenáři, tak jste se konečně dočkali. Přicházím se zaručeně pravdivými a těmi nejčerstvějšími informacemi (tedy drby) ze života týmu. Ano tušíte správně – vychází PLESK aneb ze života VIP.

Dnešní číslo je zasvěceno mužům, je zasvěceno malým tajemstvím ze života těchto zajímavých tvorů, které se snažím celý život pochopit.

Jako správný antropolog se životem mužů zabývám pouze z vědeckého hlediska a můžu konstatovat, že na naší faře se vyskytuje zajímavá sbírka exemplářů Homo sapiens sapiens rodu mužského. Tedy začnu své pojednání na nejvyšších místech – u našeho šéfa. Jedná se o mladého kněze se zálibou v motorkách a velké zemědělské technice. Je to zapálený turista i skotista, ano tušíte správně, mluvím zde o lásce k turu a skotu domácímu, jehož je vášnivým chovatelem.

Další krátká reportáž se věnuje Davidovi. Tento objekt zkoumání se

urputně bránil vědeckému výzkumu a dlouho trvalo, než jsem byla jako akademický pracovník vpuštěna do teritoria tohoto exempláře. Ale má trpělivost přinesla užitek. David se ukázal jako velice zajímavý objekt zkoumání – jedná se o tajuplného skoro až mystického chlapce. Vlastně celý jeho život i předměty, se kterými se denně setkává a používá, je prodchnut touto zvláštní mystikou. Pro zajímavost uvádím jeden příklad: David opustil faru na několik málo dní v rámci rekreačního pobytu v zahraničí a jako připomínku nám zanechal svůj budík nastavený na brzkou hodinu. Ten nám měl svým zvukem ráno co ráno připomínat svého majitele. Po několika neúspěšných pokusech jej vypnout jsme vytáhli baterky s odůvodněnou vírou, že zitřejší ráno se obejde bez akustické vzpomínky na Davida, ale opak byl pravdou... Ano i předměty Davidovy denní potřeby jsou mystické, až tajemné. Pro mne jako čistě racionálně uvažujícího vědce jsou tyto projevy mystiky nepochopitelné a snad i těžko uchopitelné.

Na závěr si nechávám exemplář vskutku zajímavý – otce Radima. Tento kněz a vlastně také muž je svatořečen již za svého života. Dokonce, a to nepřeháním, můžeme mluvit o ztělesněné alegorii ctností. Moudrost a důstojnost jsou jeho druhé jméno. Projevy těchto ctností zřetelně poznáváme v každodenním životě. Při sebemenší příležitosti ze sebe vychrlí řadu moudrých rad a poučení. Jeho kázání se stávají pověstná a sjíždí se mnoho lidí z okolí vyslechnout si tohoto proroka moderních věků.

A nyní slíbená odpověď na otázku: „Kdo spadl do hrobu?“ Já... ano přátelé, má maličkost se stala obětí krutého žertu osudu. Kráčím a kochám se romantickou krásou starého hřbitova.

Z mých úst se derou slova prvního desátku slavného růžence: ... který z mrtvých vstal... a v tu chvíli vezím po koleno pravé nohy v hrobě c. a k. důstojníka Josefa Šmotlocha. Exhumace mé pravé nohy byla dosti obtížná a bolestivá. Tímto se omlouvám rodině c. a k. důstojníka Josefa Šmotlocha za zneuctění památky jejich předka.

Expresní zprávička ze života V.I.P. na závěr: „...masakr pěti ovcí vzbudil v našem bohoslovcí Jankovi touhu po krvi a skoro až dětinskou potřebu hrát kuželky s hlavami mrtvých zvířat, proti čemu se ovšem postavila Marta Kubišová...“

Lenka

Jak se spojí lidi dohromady

Začneme opakováním z minulého čísla. Oslovení lidí nebývá jednoduché, protože všudypřítomné pokušení nelásky – nesvornost, hluboké rozdělení a propasti mezi lidmi brání vzniku společenství.

Jak začít? Známe však různé situace, kdy jsou lidi nahlodáni Duchem svatým, takže brána jejich srdce je pootevřená. Takovými situacemi jsou společné poutě; výlety; exercicie; celostátní, diecézní, děkanátní setkání mládeže a jiné akce na více dnů (oslava nového roku ☺). Lidé spolu cosi dobrého prožijí a zjistí, že se chtějí spolu scházet. Nesmí to skončit prohlížením fotek, promítáním videa a připomínáním si starých zážitků. Nutné je vytvořit



program, který dovolí osobní a společný růst křesťana. „Po svém návratu shromáždili církev a vypravovali, co všechno skrze ně Bůh učinil a jak i pohanům otevřel dveře víry.“ (Skutky apoštolské 14,27)

Dalšími situacemi jsou přípravy na svátosti (biřmování, manželství, křest dospělých). Především období přípravy na biřmování už může být časem vzniku společenství lidí, kterým nejde jen o odchození povinné přípravy, ale mají touhu ze svátostí žít.

Jinde to může být parta lidí, kteří společně plní nějaký úkol ve farnosti (květinářky; dobrovolníci úklidu kostela; schola; parta mužů opravující nějakou stavbu (kapli, kostel, boží muka). Lidé zatouží po větší přítomnosti Boží ve svém životě.

Někdy postačí když dva nebo tři mladí mají touhu více se poznat nebo společně se modlit a nebo vzdělávat se v oblasti víry. „A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ (Římanům 12,2)

Bůh stále naplňuje příslib „Jistotně tě celého posbírám, lide, jistotně shromáždím pozůstatek svého lidu, svedu jej dohromady jak ovce do ohrady, jako stádo doprospěřed pastviště, zahemží se to zas lidmi. (podle Micheáše 2,12) Lidé poznají, když v nich Bůh působí. „Moc Boží byla s nimi, a veliké množství lidí uvěřilo a obrátilo se k Pánu.“ (Skutky apoštolské 11,21). Příště se více dovíme o náplni programu křesťanského společenství.

o. Radim Zielonka

Co bude ...?

Zástupci za děkanáty /2

7.-8.12.2007

Stará Ves n/O.

Už víte, kde se bude konat Diecézní setkání mládeže s o. biskupem v tomto školním roce? Během tohoto víkendu budou laičtí zástupci plánovat program celého setkání, které se bude konat ve **Stonavě 8.3.2008.**

Adventní duchovní obnova

14.-16.12.2007

Stará Ves n/O.

... i **Maria přijala Ducha Svatého...** s o. **Kamilem Víchou**, vojenským kaplanem se uskuteční na Středisku pro mládež. Začátek v pátek v 19:00 hod.

Cena: **250/200,-** (členové o.s. ANIMA IUVENTUTIS)

Kurz animátorů

Stará Ves n/O.

Druhé setkání druhého ročníku animátorů opět na Středisku pro mládež ve Staré Vsi n/O. I tento víkend je zaměřen na osobní růst animátora a prohloubení jeho vztahu k Bohu.

Kurz II /2: 7. – 9.12. 2007

Už jsi zaregistrován/a a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Lucka.



Diecézní centrum pro mládež v Ostravě

Večer mladých 12.12.2007

Biskupství Ostrava

V prosinci jste v rámci Večeru mladých zváni na **benefiční koncert**, jehož výtěžek půjde na Projekt VÝZVA podpora rodin s dětmi s postižením.

<http://www.prorodiny.cz/>

Začínáme mši sv. v 18.00 hod a poté následuje program cca od 19.15 hod. v kostele sv. Václava (vedle Biskupství). Vystoupí hudební skupina **Svítlání.**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ!

SILVESTR 2007

29.-1.1.2008

Stará Ves

Chceš zakončit rok 2007 se svými kamarády? Přijed' na Středisko sám(a) nebo s partou –místa je tu dost! Čeká nás společná zábava, mše sv., sport, modlitby, výlet,... Od 16 let.

Pout' do Taizé (Francie) 27.1. - 4.2.2008.

Pro všechny starší 16 let.

Přihlášky **do 31.12.2007!**

Dotazy na: dcm@doo.cz

„*Taizé je místem modlitby, která nese k Bohu i lidi... je místem smíření a pokoje.*“



Keep smiling!

Jsou tři upíři a jeden povídá: "Vidíte támhle ty mrtvý krávy? Tak ty jsem vysál já." Druhý: „Vidíte támhle ten mrtvý dobytek? Tak ten jsem vysál já.“ A třetí má hlavu od krve: "Vidíte támhle ten sloup? Tak ten jsem neviděl!"

V půjčovně loděk pokřikuje plavčík: „Devítko, vraťte se, končí vám půjčovné!“ Kolega mu povídá: „Ale my máme jen 8 loděk.“ „Ježíšmarijá! Šestko, máte nějaké problémy?“

Přijde manželský pár do čínské restaurace. Usadí se a přiběhne číšnice: „Co si dáte? Máme kočičí nožičky, psí steaky...“ Žena se zhrózí: „Ježkovy vočil!“ „Výborná volba, madam!“

Král zvířat lev svolá všechny zvířata a říká: chci vás rozdělit na dvě skupiny. Krásní půjdou doprava a chytří doleva. Zapráší se a když prach ustoupí všichni stojí na místech jen žába stojí uprostřed. „A co ty?“ ptá se lev. „Přece se neroztrhnu!“ odpoví žába.

Baví se dva šneci: „No, to je hrozný před rokem se mi odstěhovala manželka i s dítětem a ještě je támhle vidím.“

Sedí dva mravenci na žiletce a jeden říká: „posuň se...“

Jde James Bond po poušti a potká velblouda. Velbloud se ho ptá: „Jak se jmenuješ?“ James odpovídá: „Bond, James Bond a ty?“ Velbloud se zamyslí a po chvíli povídá: „bloud, velbloud!!“



Uzávěrka příštího čísla: 03.12. 2007

Vydává: Středisko pro mládež, Stará Ves nad Ondřejnicí 10, 739 23

Tel.: 558 669 413, 731 625 718

E-mail: stara.ves@razdva.cz, <http://dcm.doo.cz>

Možnost zasílání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.